

organisation, der består af de organisationer, der selv skal modtage, og på den måde kan man komme ud i den her absurde situation.

Jeg tror, at ministeren vil være enig med mig i eller i hvert fald vil svare, at man ikke ville have foretaget sådan en generel forhøjelse. Det synes jeg er et selvstændigt argument for det her forslag og for, at man kan diskutere det særskilt uden at tage det med i den store pakke til efteråret.

Så har jeg nogle kommentarer til nogle af de bemærkninger, der har været fra enkelte ordførere. Jeg har sagt det meste af det, jeg ville sige til ministeren, og stillet det spørgsmål, jeg havde til ministeren.

Men jeg vil gerne sige til dem – og det er hr. Peder Sass og hr. Lars Løkke Rasmussen m.fl. – der siger, at man skal skubbe hele debatten om dette område til efteråret, og at man ikke skal tage den nu, men i forbindelse med en diskussion om, hvem der skal modtage hvor store beløb: Det synes jeg principielt er forkert, fordi debatten om, hvilke organisationer eller foreninger der skal modtage hvor store beløb, har jo ikke noget at gøre med den principielle debat om, hvorvidt DUF er ansvarlig til at fordele og administrere tipsmidlerne inden for sit eget område.

Man kan jo fordele pengene til nøjagtig de samme foreninger med nøjagtig de samme beløb, uanset administrationen ligger i Undervisningsministeriet. Og derfor kan man sagtens tage debatten om, hvem der skal administrere beløbene til ungdomsorganisationer, særskilt og så senere tage en diskussion, om der skal ændres i kriterierne for fordelingen af tilskud til foreninger. Derfor mener vi, at den argumentation måske mest bunder i, at man til efteråret også vil nå frem til et flertal her i Folketinget, der synes, at administrationen fortsat skal ligge i DUF.

Vi er bange for, at det, der virkelig er den skjulte dagsorden, er, at man ikke vil påtage sig ansvaret for at fratage DUF tilskuddene. Det er måske, fordi man er bange for at få for meget ballade i sit bagland. Jeg ved det ikke, men jeg synes, det har præget denne diskussion, at en af ordførerne fra Venstre i denne sag er gået ud i pressen og har været bannerfører for, at vi nu skal tage et initiativ på det her område. Vi fremsætter nøjagtig det forslag, som Venstres daværende ordfører sagde var nødvendigt, og så er Venstre alligevel ikke tilhænger af det, når det kommer til behandling her i salen.

Jeg synes, at det er det, der har karakteriseret denne debat. Derfor tror jeg også, vi på et senere tidspunkt vil opleve, at f.eks. Venstres ordfører på området på det tidspunkt går ud og siger, at nu skal vi have frataget DUF administrationen, når der sker et eller andet kritisabelt i DUF. Og så vil vi alligevel her til efteråret opleve, når man tager diskussionen om den store fordeling, at der ikke sker noget på området.

Jeg synes ikke, man kan have en sådan uansvarlighed. Jeg synes, at man må handle, når man kan se, der er behov for det. Derfor støtter jeg Venstres daværende ordfører i spørgsmålet i modsætning til dagens ordfører.

Jeg skal sige tak til de ordførere, som var meget positive over for forslaget. Det var jo både hr. Brian Mikkelsen, hr. Kristen Touborg og hr. Johannes Sørensen.

Så vil jeg til slut sige om det, som jeg kan fornemme vil ske til efteråret, når vi skal have diskussionen om hele fordelingen, at det er Dansk Folkepartis holdning, at der er pengeregighed i systemet. Det er Dansk Folkepartis holdning, at man sagtens kan skære beløbene til de nuværende modtagere ned. Men Dansk Folkeparti er ikke enig i det, ministeren har spillet ud med, om, at der så skal gives tilskud til en lang række forskellige forgreninger, som for en stor dels vedkommende jo ikke engang kan kaldes foreninger, og som man ikke engang kan give tilskud på nogen som helst objektive vilkår. Det kan man ikke, fordi der ikke er medlemstal, der er ikke foreningstal, der er ikke bestemte aktiviteter og så videre. Det er svært målbare ting, som jeg kan forstå at ministeren vil til at give tilskud, og det ser vi altså som et stort problem, og da er vi ikke med.

Som afslutning vil jeg gerne stille det måske for nogle lidt kætterske forslag, om ikke flere af de penge, der er i det her system, burde komme tilbage til spillerne, og om ikke man burde diskutere, om skatten på at spille her i landet simpelt hen er blevet for høj. Resultatet, man kunne nå frem til, kunne være, at skatten skulle nedsættes og en større del af de penge, der er i omløb, skulle tilbage til dem, der spiller.

Det synes jeg er en enkelt ting, som slet ikke har været nævnt i debatten, men som jeg synes burde komme med, når diskussionen nu går på, at der er pengeregighed. Man burde også diskutere, om ikke der så er baggrund for at sætte statsafgiften ned og lade en større del af midlerne blive hos dem, der investerer i det her, dem, der kommer med midlerne, nemlig spillerne.